

Mult stimați oaspeți și invitați,

În atmosfera solemnă creată de Ziua Națională a **Limbii**, vă aduc cele mai calde felicitări și urări de bine!. Vă doresc, în numele întregii comunități științifice, să trăiți azi în sărbătoarea Luminii, inspirați și însuflețiți de frumusețea **limbii române**.

Ca element de afirmare a identității naționale, istorice și etnice, limba este pentru fiecare popor un însemn distinctiv al neamului, prin limbă se conturează specificul lui, modul unic de a gândi și simți.

Meritul transformării în realitate a dreptului de a vorbi în și despre **limba română** se datorează înaintașilor noștri, care au înțeles și apreciat puterea de convingere și luptă a limbii ca armă de luptă a unui popor.

În 1996, Adunarea Generală a Academiei de Științe a Moldovei, prin declarația sa, a confirmat: *„opinia științifică argumentată de specialiștii filologi din Republică și de peste hotarele ei, declară, că denumirea corectă a limbii de stat (oficiale) a Republicii Moldova este Limba Română”*.

Chimistul Ion Vatamanu, matematicianul Petru Soltan, compozitorul Eugen Doga și alți savanți renumiți au fost alături de filologii Eugen Cosieru, Nicolae Corlăteanu, Silviu Berejan, Dumitru Matcovschi, Mihai Cimpoi, care au argumentat romanitatea limbii noastre și dreptul ei de a se numi română.

Oastea noastră națională... așa spunea despre limba română poetul Grigore Vieru, cel care a fost și rege, și slugă a cuvântului. Așa și noi, vorbitorii de limbă română, trebuie să fim slujitorii limbii ca să putem fi stăpânii ei.

De atunci încolo, poziția Academiei de Științe a rămas fermă și univocă. Mai târziu, în anul 2013, Curtea Constituțională a Republicii Moldova a legalizat acest adevăr.

Așadar, suntem la frumoasa aniversare a 21 de ani de la afirmarea celui mai important adevăr științific al timpurilor noastre.

Cu regret însă constatăm că, în această perioadă nu au fost create condiții favorabile pentru dezvoltarea limbii noastre. Discuțiile în contradictoriu asupra denumirii limbii, utilizarea problematicii lingvistice în scopuri electorale și politice, lipsa condițiilor sociale pentru încetățenirea și afirmarea limbii ca instrument de coeziune națională au dus mai degrabă la degradare decât creștere și îmbunătățire.

Încă din anul 2005, Academia de Științe a Moldovei a lansat o inițiativă importantă– a rosti, într-o ședință festivă, la fiecare 31 august prelegeri academice de Ziua Limbii Române.

Personalități ilustre s-au pronunțat de-a lungul anilor de la tribuna Academiei de Științe cu impresionante conferințe publice. Tradiția evocărilor a fost deschisă de patriarhul lingvisticii moldovenești, academicianul Nicolae Corlăteanu. Au urmat academicianul Silviu Berejan, membrul corespondent Anatol Ciobanu, membru al academiei Române și din Moldova poetul Grigore Vieru, doctor habilitat în filologie, profesor Vasile Pavel, Doctor Honoris Causa al AȘM Ion Ungureanu, membrul de onoare al AȘM Adrian Păunescu, academicianul Mihai Cimpoi, membrul de onoare al Academiei Române și membru corespondent al AȘM Nicolae Dabija, Doctor Honoris Causa al AȘM Mihail Muntean, membrul de onoare al Academiei Române Valeriu Matei, membrul corespondent al AȘM Ion Hadârcă și președintele Republicii Moldova Nicolae Timofti.

